

huve mitteamvestavas käitumises saksaste suhtes. Et vältida enda tagandamist, oli ta sunnitud loobuma kubeneri kohast.

„Рижский Вѣстникъ“ 1905, nr. 127, lk. 2, nr. 177, lk. 2; A. v. Tobien, Die livländische Ritterschaft I (1925) jm. saadud andmed. A. T-e.

T.

TAARKA, Hilana (Vasila), setu rahvalaulik, sünd. 10. III 1856 vkj. Setumaal Meremäe v. Hilanamäe külas, õppis muistseid rahvalaule oma emalt leelotaja Oka'lt, elas hiljemini Meremäe v. Võmorski külas oma väljaspool abielu sündinud tütre Tatto (Tatjana) juures; surn. 27. XII 1933 ukj. Võmorskis. — T. laulis H. Prants'ule (1889) ja J. Hurdale (1903. a. üksi üle 5000 rea) regivärsse, hiljemini mag. A. O. Väisänen'ile (1913—14 ja 1921—22; vt. neid), P. Voolaine'le jt. Ta on laulmas käinud ka Tartus, Tallinnas ja Helsingis. Suur osa T. lauludest (Prantsu ja Hurda korjandus) on ilmunud J. Hurda teoses „Setukeste laulud“. Ta laulude fonogramme säilitatakse Akadeemilises Emakeeleseltsis Tartus ja Kalevala Seltsis Helsingis.

Kodotulõ' (1925), lk. 17—23 (A. O. Väisänen); E. Kirj. 1934, nr. 1 (E. Päss) ja Meremäe vallasekretärit saadud andmed. E. P.

TAKLAJA, Jaan, ajakirjanik, sünd. 15. X 1898 vkj. Viljandimaal Kaarli v. sepa pojana, õppis Rimmu algkoolis, Kõpu khk-koolis, A. Kamsen'i kaubanduskoolis Viljandis 1915—18, Tartu komertskoolis 1918—20, Tartu ülikooli kaubandusteaduse osakonnas 1920—22 ja Berliinis kaubandusülikoolis 1922—25, mille lõpetas. Vabatahtliku õppursõdurina võttis ta osa Vabadussõjast. Toiminud Kauba Panga ametnikuna Tartus 1920—22 ja seejärel Eesti ajalehtede korrespondendina Berliinis, oli T. ajalehe „Elu“ toimetajaks Võrus 1926—28. A-st 1928 teotseb ta Tallinnas „Päevalehe“ rahvamajandusosakonna toimetajana. Sellena on ta edukalt arendanud aktuaalsete majanduslike küsimuste käsitlemist ning aidanud mainitud alal „Päevalehte“ tõsta üheks juhtivamaks eesti ajaleheks. T. on olnud aktiivselt tegev ms. Berliini Eesti Seltsis esimehena 1923—24, E. Ajakirjanikkude Liidus selle juhatuse abiesimehena 1929—34 ja esimehena a-st 1934, Kultuurkapitali Ajakirjanduse Sihtkapitali valitsuses esimehena 1929—34 ja esinduskogus esimehena a-st 1934, Eesti Telegraafi Agen-

tuuri „ETA“ juhatuse liikmena 1929—32 ja „Estonia“ seltsis juhatuse liikmena a-st 1934.

Isikl. jm. saadud andmed. T.

TALLENTS, Stephen George, Briti riigiametnik, sünd. 20. X 1884 ukj. Londonis, õppis Harrow's ja Oxfordis Balliol College'is, sai 1909 riigiametnikuks, võttis osa Maaõhust 1914—15, töötas 1915—18 kõrgema ametnikuna ministeeriumides varustuse ja tootlustamise alal, toimis 1919 Briti peadelegaadina Poolas selle abistamisel ning varustamisel ja 1919—20 Briti komissarina Balti riikides; ta on hiljemini olnud Põhja-Iiri riigisekretär ja a-st 1926 mitmel kõrgemal ametikohal riigi keskasutis Londonis. — T. saabus Tallinna märtsis 1919 ja viibis mitu päeva rindel. Pärast ärasõitu ja aruandega esinemist Londonis ja Pariisis määrati ta s. a. maikuus Briti komissariks Balti riikides. T. jõudis juuni alguses 1919 tagasi Baltimaale, võttis osa s. a. 10. juunil ukj. Võnnu vaherahu ja 3. juulil Strasdes muiza (Strasdenhof'i) vaherahu korraldamisest Eesti vägede ja Landeswehr'i vahel ja seejärel korra loomisest ühes lätlastega Riias. Suvel 1920 oli ta tegev vahekohtunikuna Eesti ja Läti piiriküsimusis. Ta on E. Vabadusristi kavaler. T-i sulest on ilmunud ka jutustisi eriraamatuina.

Who's Who? (1930); E. Laaman, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38), lk. 549, 559, 561 jt.; isikl. jm. saadud andmed. E. L.; J. O.

***TALLGREN, Aarne Michaël**, soome muinasteadlane, on jätkanud arheoloogiaprof-na tööd Helsingi ülikoolis; ta on olnud Soome-Eesti Seltsi (Helsingis) esimees 1937—38 ja seejärel juhatuse liige, Suomen Muinaismuistoyhdistys'e esimees 1930—37 ja a-st 1938, Soome Teaduste Akadeemia liige a-st 1926 ja esimees 1937—38. Tartu ülikooli audoktor (dr. phil. h. c.) on ta a-st 1932. T-i uuemaist teaduslikest töist mainitagu: „Zur ältesten Eisenzeit des Ostbaltikums“ (Congressus Secundus Archaeologorum Balticorum, Riia, 1931), „Varsinais-Suomen esihistoria“ (teoses „Varsi-